

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 24/2026-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **+ULTRA asset & debt recovery, s.r.o.**, Grösslingová 56, Bratislava, zastúpenej +ULTRA Legal s.r.o., advokátní kancelár, organizačná zložka, Grösslingová 56, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obdo/40/2025 z 30. septembra 2025 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím označeným v záhlaví tohto rozhodnutia, ktoré navrhuje zrušiť, vrátiť vec najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie a priznať jej náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľka je žalobkyňou v konaní aktuálne v štádiu dovolacieho konania na najvyššom súde, vedenom pod sp. zn. 3Obdo/40/2025. Najvyšší súd napadnutým uznesením rozhodol o odklade vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/146/2024-970 z 30. apríla 2025 v jeho I. a III. výroku v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. PN-12Cb/37/2010-911 z 21. júna 2024 v I. a III. výroku do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní žalovanej, ktoré bolo sťažovateľke doručené 9. októbra 2025 (ďalej len „sťažnosťou napadnuté rozhodnutie“). Namieta arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

3. Sťažovateľka uvádza, že žalovaná odôvodnila návrh na odklad vykonateľnosti tým, že „na podklade zjavne zmätočných rozhodnutí spočívajúcich na nesprávnom právnom posúdení bude vykonaná exekúcia a postihnutý majetok žalovaného v značnom rozsahu“ a „ak by skutočne došlo k exekučnému vymoženiu žalovanej pohľadávky pred rozhodnutím dovolacieho súdu v tejto veci,

ktorým by tento dovolaniu vyhovel, žalovaný má vážne obavy, že vymožené plnenie by sa mu od žalobcu nepodarilo vymôcť späť“, a tiež „v prípade žalobcu ide o spoločnosť, ktorá nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť a existuje výlučne za účelom držania pohľadávky voči žalovanému (prípadne pohľadávok voči iným osobám), a to najmä z dôvodu eliminácie rizík spojených s vedením súdneho sporu“.

4. Žalovaná vo vzťahu k prípadnej ujme sťažovateľky spočívajúcej v tom, že táto strana sa v dôsledku odkladu vykonateľnosti rozhodnutia dočasne musí zdržať realizácie práv (oprávnení), ktoré jej vyplývajú z exekučného titulu, uviedla, že žalovaná spoločnosť dlhodobo reálne vykonáva podnikateľskú činnosť s vybudovanou reputáciou medzi obchodnými partnermi v tuzemsku a zahraničí s vyše 20 zamestnancami a dlhodobo vykazovanými dobrými hospodárskymi výsledkami.

5. Sťažovateľka uvádza, že žalovaná v doplnení návrhu na odloženie vykonateľnosti zopakovala svoju argumentáciu a tiež uviedla, že po podaní dovolania prijala informáciu, že na jej podnikateľskom účte bola zadaná exekúcia v prospech sťažovateľky, o čom predložila potvrdenie. Sťažovateľka v nadväznosti na uvedené taktiež namietala, že všeobecné vyhlásenie dlžníka o dostatku finančných prostriedkov je vágnym argumentom nespĺňajúcim parametre dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 444 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. Sťažovateľka namieta, že v napadnutom rozhodnutí absentujú základné požiadavky riadneho odôvodnenia, a to s poukazom na judikatúru ústavného súdu. Namieta, že najvyšší súd sa nevysporiadal s jej argumentáciou o nenaplnení zákonných predpokladov na rozhodnutie o odklade vykonateľnosti produkovanou vo vyjadrení k dovolaniu a v jeho doplnení, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje akékoľvek zdôvodnenie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Najvyšší súd sa podľa sťažovateľky nevysporiadal s prípadnou ujmou na jej strane ani s tým, ako pomeroval ujmu na strane žalovanej a sťažovateľky rozhodnutím o odklade vykonateľnosti.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je vytýkaná arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia, ktorým najvyšší súd rozhodol v dovolacom konaní o odklade vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

8. Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou uvádza, že považuje rozhodovanie všeobecného súdu o procesných otázkach za integrálnu súčasť civilného procesu, ktorá je zásadne výsadou všeobecného súdu. K porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie však môže dôjsť okrem iného aj v prípade, ak by rozhodnutie všeobecného súdu bolo arbitrárne, a teda prejavom zjavnej svojvôle pri výklade a aplikácii právnej normy.

9. Po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia ústavný súd nezistil taký nedostatok, ktorý by zasahoval podstatu namietaných práv sťažovateľky a viedol by ústavný súd k využitiu jeho kasačného oprávnenia. Pokiaľ ide o námietku arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého uznesenia, ústavný súd hodnotí, že napadnuté rozhodnutie nevykazuje nedostatky, na ktoré sťažovateľka poukazuje. V bode 9 napadnutého rozhodnutia najvyšší súd obsiahol nielen dôvod, ktorý považoval

za hodný osobitného zreteľa (§ 444 CSP), ale zaujal aj stanovisko o prevahe ujmy práve na strane žalovanej v prípade nevyhovenia návrhu na odklad vykonateľnosti vrátane predbežného zhodnotenia dovolania žalovaného z pohľadu absencie jeho zjavnej procesnej neprípustnosti. Ústavný súd konštatuje, že argumentácia najvyššieho súdu (aj keď strohá) je akceptovateľná a nemožno ju označiť za ústavne neudržateľnú. Predmetný záver je v súlade aj s doterajšou judikatúrou ústavného súdu, v zmysle ktorej na odôvodnenie rozhodnutia o odložení vykonateľnosti rozhodnutia nemožno vzhľadom na jeho dočasné právne účinky a účel klásť rovnaké požiadavky ako na odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej (pozri II. ÚS 467/2025 a tam uvedená judikatúra).

10. K argumentácii sťažovateľky o tom, že jej záujmy sú ohrozené práve odložením vykonateľnosti, ústavný súd uvádza, že zvážením ujmy na oboch stranách najvyšší súd dospel k záveru o väčšej miere hrozacej ujmy na strane žalovanej, ktorú by táto utrpela nevyhovením návrhu na odklad vykonateľnosti, pričom samotná obava prítomná na strane sťažovateľky nepredstavuje rozpor s dikciou § 444 CSP.

11. Vzhľadom na dočasný a predbežný charakter napadnutého procesného rozhodnutia a jeho ústavnú udržateľnosť ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená, a preto ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

12. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2026

Peter Molnár
predseda senátu